
สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	1
เกริ่นนำ	2
เซสชันที่ 1: บอกเล่าเรื่องราวของเรา(ผู้หญิง) : สร้างบทวิเคราะห์ร่วม.....	3
เซสชันที่ 2: การบ่งชี้ประเด็นหลักและการทบทวนกลไกอำนาจ	4
1. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ-การย้ายถิ่นฐาน: การปรับตัวในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง	4
2. งานผู้ดูแลและแรงงานชั่วคราว : ทบทวนระบบการจ่ายค่าแรง การ โกงค่าแรง และ และสัญญาจ้าง.....	5
3. การทหารบริเวณชายแดน และมุมมองให้การข้ามแดนเป็นอาชญากรรม.....	6
4. ผลกระทบจากสงครามและความขัดแย้ง: ความเป็นจริงของผู้ลี้ภัยและความท้าทายในการตั้งถิ่นฐานใหม่.....	7
5. การเลือกปฏิบัติ: การจัดการกับการเหยียดเชื้อชาติ การเกลียดกลัวคนต่างชาติ ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ และอคติทางอัตลักษณ์.....	8
6. เส้นทางการย้ายถิ่นที่ปกติบนฐานคิดสิทธิมนุษยชน: วงจรการย้ายถิ่นฐาน ความเป็นครอบครัว และการรับรองแรงงาน	9
7. การเสริมพลังอำนาจแก่ผู้อพยพ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิการรวมสหภาพแรงงาน และเสรีภาพในการรวมกลุ่ม.....	10
เซสชันที่ 3: ความเชื่อมั่นในการรวมกลุ่มหรือองค์กรเพื่อกำหนดข้อเรียกร้องของเราด้วยกัน	12
กลยุทธ์การรณรงค์ด้านนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับนานาชาติ ภูมิภาคและท้องถิ่น.....	12
บทบาทของฟอรัม FFMD และ เครือข่ายองค์กรผู้หญิงในการย้ายถิ่น-WIMN บนเวที AWID.....	15
ก้าวต่อจากฟอรัม FFMD.....	16
ภาคผนวก.....	17
ลิงก์เว็บไซต์ฟอรัม FFMD วิดีโอพีวีพีดเวที AWID.....	17
ภาพรวมสั้นเกี่ยวกับการฟอรัม FFMD.....	18
ความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วม.....	22
องค์กรจัดงาน องค์กรสนับสนุน.....	23

ผู้เขียนรายงาน: **Tsedenya (Tina) Girmay**

บรรณาธิการ: **Carol Barton and Catherine Tactaquin**

บทสรุปผู้บริหาร

ฟอรัมนักสิทธิสตรีว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่น (FFMD) เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน และ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2567 มีผู้เข้าร่วมกว่า 110 คนจาก 35 ประเทศ ฟอรัม FFMD ได้วิเคราะห์ถึงความท้าทายเฉพาะที่ผู้หญิงอพยพและพลัดถิ่นฐาน และกลุ่มคนหลากหลายทางเพศต้องเผชิญ รวมทั้งร่วมพัฒนากลยุทธ์เพื่อรับรองสิทธิและเรียกร้องให้การกำหนดนโยบายการย้ายถิ่นฐานที่คำนึงถึงอัตลักษณ์ที่หลากหลายและอำนาจทับซ้อนในสังคม โดยการมีส่วนร่วมจากระดับฐานรากสู่นโยบาย

ฟอรัม FFMD ได้อภิปรายเชิงลึกใน 7 ประเด็นสำคัญต่างๆ เช่น การอพยพจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ งานผู้ดูแลความปลอดภัยในเขตชายแดน ความขัดแย้ง การเลือกปฏิบัติ เส้นทางการอพยพตามกฎหมาย และการมีส่วนร่วมทางการเมือง และเน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการสิทธิสตรีเข้ากับนโยบายการอพยพย้ายถิ่นที่ยึดตามหลักการสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมสิทธิของผู้อพยพในกระบวนการสิทธิสตรีในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับโลก ฟอรัม FFMD ปิดท้ายด้วย [ข้อเสนอแนะที่เป็นรูปธรรม](#) และความมุ่งมั่นร่วมกันในการสร้างอนาคตที่เป็นธรรมและเท่าเทียม โดยสำหรับผู้หญิงอพยพและกลุ่มคนหลากหลายทางเพศผู้อพยพ

ฟอรัม FFMD จัดขึ้นโดยความร่วมมือของ Women in Migration Network (WIMN), Global Alliance Against Trafficking in Women (GAATW), International Domestic Workers Federation (IDWF), International Trade Union Confederation (ITUC), Migrant-Rights.org (ภูมิภาค GCC), Solidarity Center, Trade Collective (แอฟริกาใต้), Unitarian Universalist Service Committee และ Wo-Mi Women Migrants (เดนมาร์ก) ความร่วมมือนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดวาระการประชุม การดำเนินการอภิปรายและการนำเสนอมุมมองที่หลากหลายจากภูมิภาคและภาคส่วนงานต่างๆ โดยในการเตรียมการก่อนจัดฟอรัม FFMD ได้มีจัดเซสชันการฟังออนไลน์ ร่วมกับผู้เข้าร่วมจากภูมิภาคเอเชีย ยุโรป ลาตินอเมริกา และคณะกรรมการจัดงานถึง 2 ครั้ง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมมีส่วนร่วมในการกำหนด วาระการประชุม เสนอแนะกระบวนการและร่วมนำเสนอในฟอรัมและร่วมเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย

เกริ่นนำ

ฟอรัมนักสิทธิสตรีว่าด้วยการโยกย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่น (FFMD) จัดขึ้นเพื่อหารือประเด็นท้าทายที่ผู้หญิงอพยพ และพลัดถิ่นทั่วโลกต้องเผชิญ โดยการสื่อสารข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในวงกว้างและส่งเสริมการทำงานร่วมระหว่างองค์กรและเครือข่ายต่างๆ ฟอรัม FFMD มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างกลยุทธ์สำหรับการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ โดยเน้นประสบการณ์จริงของผู้หญิงอพยพเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เข้าร่วมจากกว่า 35 ประเทศได้หารือถึงปัจจัยของการโยกย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่น อุปสรรคต่อสิทธิของผู้หญิง และสร้างพันธมิตรความร่วมมือในระดับภูมิภาคและข้ามภาคส่วน ฟอรัมฯ ที่เป้าหมายในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง บุคคลหลากหลายทางเพศ ในนโยบายการย้ายถิ่นฐานและบูรณาการสิทธิของผู้หญิงอพยพและกลุ่มหลากหลายทางเพศเข้าในกระบวนการสิทธิสตรีในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับนานาชาติ

ฟอรัม FFMD แบ่งออกเป็น 3 เซสชันหลัก แต่ละเซสชันได้ออกแบบเพื่อสร้างแรงผลักดันไปสู่ผลลัพธ์ที่ดำเนินการได้ เซสชันแรกคือการบอกเล่าเรื่องราวของเรา(ผู้หญิง) : สร้างบทวิเคราะห์ร่วม เป็นการร่วมแบ่งปันและรับฟังประสบการณ์จริงของผู้เข้าร่วม และสร้างความมุ่งมั่นร่วมเพื่อความเป็นธรรม เซสชันที่สองคือ การบ่งชี้ประเด็นหลักและทบทวนกลไกอำนาจ เป็นการหารือกลุ่มย่อยตามประเด็นเกี่ยวกับความท้าทายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสตรีผู้อพยพ และเซสชันที่สามคือ การยืนยันศักยภาพในการรวมกลุ่มเป็นองค์กรเพื่อกำหนดความข้อเรียกร้องของเรา เป็นการหารือที่มุ่งเน้นไปที่กลยุทธ์การรวมกลุ่ม และพัฒนาข้อเรียกร้องรณรงค์ด้านนโยบายในทุกระดับ แนวทางการมีส่วนร่วมของฟอรัมทำให้มั่นใจได้ว่า เสียงของผู้หญิงอพยพและกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศเป็นตัวขับเคลื่อนประเด็นการสนทนา และสร้างพื้นที่ปลอดภัยให้ทุกคนมีส่วนร่วมและเกิดพันธมิตรความร่วมมือระหว่างภูมิภาคและภาคส่วนประเด็นต่างๆ ตลอดทั้งฟอรัม [แนวคิดสตรีนิยมแนวอัตลักษณ์ที่หลากหลายและอำนาจทับซ้อน](#) เป็นกรอบพื้นฐานในการวิเคราะห์และแก้ไขความไม่เท่าเทียมเชิงระบบ ตามแนวทางของเครือข่ายผู้หญิงในการย้ายถิ่น-WIMN ที่มุ่งเน้นไปที่การแก้ไขการกดขี่ที่เชื่อมโยงกันและสาเหตุเชิงโครงสร้างของความไม่เท่าเทียมและการเลือกปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมฯ เรียกร้องให้คำนึงถึงเสียงของผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบเป็นศูนย์กลางในกระบวนการตัดสินใจทุกระดับ และจะต้องมั่นใจว่านโยบายหรือมาตรการในการสนับสนุนใดๆ ต้องสะท้อนจากประสบการณ์ของผู้หญิงอพยพ และยืนยันว่าความสมานฉันท์และความร่วมมือระหว่างกันเป็นกลยุทธ์สำคัญของการเปลี่ยนแปลง

เซสชันที่ 1: การบอกเล่าเรื่องราวของเรา (ผู้หญิง) และสร้างบทวิเคราะห์ร่วม

เซสชันแรกของฟอรัม **FFMD** เริ่มด้วยการแบ่งปันประสบการณ์จริงของผู้หญิงและจินตนาการร่วมกันถึงโลกที่สิทธิและศักดิ์ศรีของผู้หญิงอพยพได้รับการยอมรับอย่างสมบูรณ์ ผู้เข้าร่วมได้แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับความปลอดภัย การเข้าถึงแหล่งทำกินอย่างเท่าเทียม และความยุติธรรมสำหรับแรงงานอพยพทุกคน โดยเฉพาะแรงงานงานบ้าน พร้อมทั้งระบุประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องได้แก่ ความจำเป็นในการขจัดความกลัวคนต่างชาติ การรับรองสิทธิที่เท่าเทียม การรับรองเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายของผู้อพยพ และเข้าถึงความสำคัญของการสร้างโลกที่ปราศจากระบบสังคมชายเป็นใหญ่ ซึ่งผู้หญิงสามารถแสดงออกได้โดยไม่ต้องหวาดกลัวการถูกควบคุมตีตราจากสังคม

ผู้เข้าร่วมฯ ได้เข้าถึงความจำเป็นในการยกเลิกระบบการจ้างงานในกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ ซึ่งการเอารัดเอาเปรียบและจำกัดสิทธิของแรงงานหญิงอย่างร้ายแรงในระบบกะฟาละซี การรับรองความคุ้มครองทางสังคมสำหรับทุกคนและการยุติการกักขังผู้อพยพ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ขัดแย้ง เช่น ซูดาน ปาเลสไตน์ พม่า และยูเครน พร้อมทั้งเรียกร้องให้เกิดสันติภาพและการเข้าถึงความยุติธรรมสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบ ผู้เข้าร่วมได้แสดงความปรารถนาให้การย้ายถิ่นฐานเป็นทางเลือกไม่ใช่ความจำเป็นและสนับสนุนให้ยุติการควบคุมชายแดนที่เข้มงวด

ข้อเรียกร้อง :

มีการร่างสโลแกนจากการระดมความเห็นในเซสชัน ดังนี้ :

- “ความเท่าเทียมทางเพศสำหรับผู้หญิงในทุกกลุ่มความหลากหลาย รวมถึงเกษตรกร แรงงานข้ามชาติ ชาวประมง ผู้ขายบริการทางเพศ และผู้ลี้ภัย”
- “พวกเราเรียกร้องศักดิ์ศรีและสิทธิที่เท่าเทียมกันสำหรับคุณและฉัน! เปล่งเสียงของคุณออกมา ยืนหยัดอย่างมั่นคง พลังสตรีนิยมเพื่อทุกคน!”
- “สตรีอพยพและพลัดถิ่นทุกคน ไม่ว่าจะมีความสามารถทางกฎหมาย ศาสนา หรือชาติพันธุ์ใด ต่างมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางสังคมและสามารถเข้าถึงบริการที่จำเป็นได้”

เซสชันที่ 2: การบ่งชี้ประเด็นหลักและการทบทวน กลไกอำนาจ

จากการประชุมคณะกรรมการวางแผนร่วมกับผู้เข้าร่วมก่อนการจัดฟอรัม 7 ประเด็นย่อยสำคัญเชื่อมโยงเกี่ยวกับการอพยพย้ายถิ่นถูกเสนอให้บรรจุในฟอรัม FFMD ดังนี้

เนื้อหาประเด็น : การอภิปรายและข้อเรียกร้องที่สำคัญ

1. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการย้ายถิ่น: การปรับตัวให้เข้ากับ โลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้เกิดการอพยพและย้ายถิ่นฐานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งกลไกระดับชาติและระหว่างประเทศในปัจจุบัน ล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิและขาดแนวทางแก้ปัญหาระยะยาวสำหรับประชากรอพยพ วิกฤตสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพการฟื้นฟู ระบบนิเวศและมลพิษส่งผลกระทบต่อร่างกาย สุขภาพ การดำรงชีพ และสิทธิมนุษยชนของผู้หญิง รวมถึงความมั่นคง ทางอาหาร การเข้าถึงบริการและที่อยู่อาศัย ผู้เข้าร่วมฯ ตั้งข้อสังเกตว่าการประชุมเกี่ยวกับการอพยพและสภาพภูมิอากาศ ส่วนใหญ่ละเลยข้อเท็จจริงด้านผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและกลุ่มหลากหลายทางเพศ รวมทั้งข้อจำกัดด้านงบประมาณในการรับมือกับปัญหา นอกจากนี้พบว่าผู้หญิงและผู้อพยพหลากหลายทางเพศซึ่งอพยพจากผลกระทบด้านสภาพภูมิอากาศ มักถูกแยกออกจากกระบวนการตัดสินใจด้านนโยบายและแผนปฏิบัติการ เช่น กรณีน้ำท่วมประเทศปากีสถาน ทำให้ผู้หญิงและกลุ่มหลากหลายทางเพศต้องอพยพโยกย้ายจำนวนมาก และประเทศไนจีเรียซึ่งภัยแล้งบังคับให้ผู้คนต้องอพยพไปยังเส้นทางที่อันตรายและเพิ่มความเสี่ยงต่อการถูกเอารัดเอาเปรียบ ในอินโดนีเซีย การตัดไม้ทำลายป่าและการเปลี่ยนแปลงในสภาพอากาศผลักดันให้เกษตรกรต้องอพยพทั้งหมด ในขณะที่ในประเทศลาตินอเมริกา ภัยพิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งผลักดันให้ประชาชนอยู่ในภาวะที่ไม่มั่นคงในชุมชน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีนโยบายด้านสภาพอากาศ ที่คำนึงถึงเพศสภาพและมีโครงการที่ส่งเสริมให้สตรีและชุมชนเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาและจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้แน่ใจว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตสภาพภูมิอากาศมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับแผนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเรียกร้อง:

ผู้เข้าร่วมฯ เน้นย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนของนโยบายด้านสภาพอากาศที่ลดผลกระทบจากการย้ายถิ่นฐานที่ส่งผลกระทบต่อเพศสภาพต่างๆ และรับรองการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็นอย่างเท่าเทียมกัน โดยข้อเรียกร้องหลักๆ ได้แก่:

- มีแนวทางแก้ปัญหาที่ตอบสนองปัญหา ความต้องการเฉพาะชุมชนของประชากรที่ต้องอพยพ
- ส่งเสริมการทำงานร่วมกันในลักษณะเครือข่ายเพื่อความเป็นธรรมทางทรัพยากร ภูมิอากาศ และการย้ายถิ่น
- สร้างหลักประกันการเข้าถึงทรัพยากรที่สำคัญ เช่น น้ำ ที่ดิน และที่อยู่อาศัย อย่างเท่าเทียมกัน
- สนับสนุนนโยบายด้านสภาพอากาศที่ตอบสนองต่ออัตลักษณ์ทางเพศ โดยให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของผู้หญิงอพยพ
- รวบรวมข้อมูลที่แยกตามเพศเพื่อให้เข้าใจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีต่อเพศได้ชัดเจน
- สนับสนุนโครงการที่มุ่งเน้นการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ ที่เน้นการนำและการมีส่วนร่วมของผู้หญิง
- รับประกันการเข้าถึงทรัพยากรที่จะช่วยให้ผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบสามารถสร้างชีวิตใหม่ได้

2. งานผู้ดูแลและแรงงานชั่วคราว : ทบทวนระบบการจ่ายค่าแรง การโกงค่าจ้างและสัญญาจ้าง

การแสวงประโยชน์อย่างเป็นระบบและการค้ำค่าสตรีผู้อพยพที่อยู่ในงานประเภทผู้ดูแลในระบบกะฟลาตส์ แรงงานต้องเผชิญกับความท้าทายที่ขัดขวางการเข้าถึงสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานได้ รวมถึงสภาพการทำงานที่ปลอดภัย การคุ้มครองค่าจ้าง และสิทธิในการจัดตั้งองค์กร แรงงานหญิงอพยพมีความเสี่ยงต่อการถูกละเมิด รวมถึงความรุนแรงทางเพศ การเลือกปฏิบัติ การกดขี่และเบี้ยวค่าจ้าง การยึดหนังสือเดินทาง และความกระทบกระเทือนทางจิตใจ โดยกลุ่มที่ไม่มีเอกสารการทำงานหรือผู้ที่ทำงานในภาคงานผู้ดูแลที่ไม่เป็นทางการจะเผชิญกับความเสี่ยงสูงสุด

ผู้หญิงอพยพในภูมิภาคต่างๆ เผชิญกับความท้าทายเชิงระบบมากมายพวกเขาถูกเอารัดเอาเปรียบและอยู่ในภาวะไม่มั่นคง ผู้เข้าร่วมฯ ได้อธิบายถึงความท้าทายเฉพาะในแต่ละประเทศ เช่น มาเลเซียและอินโดนีเซียห้ามไม่ให้แรงงานอพยพจัดตั้งสหภาพแรงงานและให้การคุ้มครองทางสังคมขั้นต่ำ แม้ว่าจะมีการปรับปรุงแบบการจัดหางาน สัญญาและเงื่อนไขต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักสากลมากขึ้น แต่ยังคงมีสาระที่ขัดขวางการเข้าถึงสิทธิแรงงานอยู่นั่นเอง ความท้าทายเหล่านี้ทวีความรุนแรงมากขึ้นเมื่อผู้อพยพไม่มีเอกสารแสดงตนที่ถูกกฎหมาย การกำหนดค่าธรรมเนียมจัดหางานที่สูงของบริษัทหรือนายหน้าจัดหางาน ทำให้แรงงานโดยเฉพาะแรงงานบ้านต้องติดอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำร้ายและถูกเอารัดเอาเปรียบรุนแรง ดังจะเห็นได้จากกรณีของประเทศคาซัคสถาน ซึ่งแรงงานหญิง (รวมถึงผู้ชาย) ต้องดูแลเด็กหลายคน ในขณะที่ต้องงานบ้านโดยได้รับค่าจ้างเพียงเล็กน้อยและมักเผชิญกับการคุกคามและการแสวงประโยชน์ทางเพศ

แรงงานในบ้านและงานผู้ดูแลเด็กในแต่ละภูมิภาคต้องเผชิญกับสภาพการทำงานที่แสนสาหัส เช่น ชั่วโมงการทำงานที่ยาวนาน ไม่มีวันหยุด สภาพการทำงานที่เลวร้าย ถูกโกงค่าจ้าง ถูกเลือกปฏิบัติ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ หรือบางกรณีเป็นการแสวงประโยชน์ที่รุนแรง เช่น การค้ามนุษย์และการบังคับอุ้มบุญ นอกจากนี้ยังมีกรณีผู้หญิงชาวฟิลิปปินส์ที่ใช้ชื่อและเอกสารการเดินทางปลอมเมื่อต้องย้ายถิ่นอีกครั้ง จึงเป็นอุปสรรคเมื่อต้องการความช่วยเหลือและการเข้าถึงสิทธิคุ้มครองใดๆ เมื่อประสบปัญหา

ปัญหาเหล่านี้มีรากฐานมาจากโครงสร้างที่หยั่งรากลึกในระบบสังคมชายเป็นใหญ่ที่ลดคุณค่าของงานผู้ดูแล ทำให้ผู้หญิงได้รับค่าจ้างต่ำ หรือไม่ได้รับค่าจ้าง และด้วยเหตุของการด้อยคุณค่านี้ งานของผู้หญิงจึงไม่ได้รับการรับรองเป็นงานอย่างเป็นทางการ ซึ่งผลักดันให้ผู้หญิงอพยพจำนวนมากเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิด และการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุจากวาระที่ทำให้คนงานบางกลุ่มไม่ได้รับการคุ้มครองทางสังคมใดๆ ในกลุ่มประเทศอาหรับ-GCC การเลือกปฏิบัติด้านค่าจ้างด้วยเหตุแห่งเชื้อชาติ เป็นปัญหาเชิงระบบอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้แรงงานจากอิโอบีเยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับเงินค่าจ้างน้อยกว่าคนงานจากประเทศอาหรับหรือตะวันตก สำหรับงานหน้าที่เดียวกัน เช่น งานบ้านและงานผู้ดูแล ความยากจน ความขัดแย้ง และสงคราม ยังคงเป็นปัจจัยผลักดันให้ผู้หญิงต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานที่เปราะบางต่อกฎหมายและการถูกเอาเปรียบ

ข้อเรียกร้อง :

เพื่อรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ ผู้เข้าร่วมฯ เรียกร้องแนวทางเร่งด่วน

เพื่อปกป้องสิทธิแรงงานข้ามชาติและรับรองสภาพการทำงานที่เป็นธรรม ข้อเรียกร้องที่สำคัญ ได้แก่:

- ให้สัตยาบันและบังคับใช้ [อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 189](#) เพื่อรับรองงานบ้านเป็นแรงงานที่เป็นทางการ
- สร้างเส้นทางการย้ายถิ่นฐานที่ปลอดภัย ถูกกฎหมาย และมีการควบคุมที่ดี โดยคำนึงถึงสิทธิและเพศสภาพ
- ยกเลิกระบบจัดหาและการจ้างงานที่เอารัดเอาเปรียบและจำกัดสิทธิของแรงงานหญิง เช่น ระบบกาฟาลา
- ดำเนินการตามมาตรการควบคุมตรวจสอบการทุจริตอย่างจริงจังในหน่วยงานจัดหางานและการจ้างงาน
- ให้มีหลักประกันว่าแรงงานข้ามชาติหญิงมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการผลักดันนโยบายแรงงาน

3. การทหารบริเวณชายแดน และทำให้การข้ามแดนเป็นอาชญากรรม

การยกระดับมาตรการความปลอดภัยและใช้กำลังทหารบริเวณชายแดน ทำให้มีความเสี่ยงต่อชีวิตและสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้อพยพมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ใช้ช่องทางไม่ปกติ ผู้เข้าร่วมฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่าการใช้มุมมองว่าการอพยพข้ามแดนเป็นอาชญากรรม รวมถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนในการบังคับใช้มาตรการควบคุมชายแดนของรัฐ การกักขังโดยพลการ การเนรเทศกลุ่ม เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อร่างกายและสุขภาพของผู้หญิงอพยพ การกีดกันอย่างเป็นระบบจากการคุ้มครองทางกฎหมาย และบริการที่จำเป็น ในประเทศไทยและเม็กซิโก กระบวนการจัดทำเอกสารที่ซับซ้อน ต้นทุนที่สูง และการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ตรงไปตรงมา ทำให้ผู้อพยพ โดยเฉพาะผู้หญิงเปราะบางต่อการถูกละเมิด การแสวงประโยชน์ และการถูกส่งตัวกลับประเทศ

ผู้เข้าร่วมฯ ตั้งข้อสังเกตว่าหน่วยงานต่างๆ เช่น สถาบันความร่วมมือสหภาพยุโรป -FRONTEX บังคับใช้มาตรการควบคุมชายแดนที่เข้มงวดผ่านมาตรการผลักดัน การจู่โจมจับกุม และการขยายเขตควบคุมชายแดน ซึ่งส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง เช่น การกักขังสตรีมีครรภ์ การพรากจาก ครอบครัว การถูกควบคุมในสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย สำหรับผู้อพยพที่ไม่มีเอกสารเดินทาง และการถูกจำกัดการเข้าถึงและบริการสาธารณะและระบบยุติธรรม นอกจากนี้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างประเทศอาณานิคมใหม่ทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และตอกย้ำผลกระทบที่รุนแรงต่อผู้หญิงอพยพและชุมชนชายขอบอย่างมีนัยยะ

ข้อเรียกร้อง:

ผู้เข้าร่วมฯ ย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนของนโยบายการย้ายถิ่นฐานที่ให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน สักดิ์ศรี และความยุติธรรม ดังนี้

- ยกเลิกการห้ามการโยกย้ายถิ่นฐานข้ามชายแดนและสร้างช่องทางปกติของการย้ายถิ่นที่คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนของผู้อพยพ
- ให้สัตยาบันต่อ [อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิแรงงานข้ามชาติและ ครอบครัว](#)
- ยกเลิกระบบการบังคับใช้กฎหมายชายแดนโดยกำลังทหาร รวมถึงยกเลิกความร่วมมือชายแดนสหภาพยุโรป- Frontex และระบบบังคับใช้กฎหมายชายแดนสหรัฐอเมริกา-เม็กซิโก
- เปลี่ยนแนวทางการใช้ทรัพยากรเพื่อบังคับใช้กฎหมายควบคุมชายแดน เป็นการสนับสนุนกิจกรรมชุมชนผู้อพยพ
- ส่งเสริมบทบาทขององค์กรภาคประชาสังคม ในการติดตามและสนับสนุนการทำงานของรัฐบาล และสนับสนุนนโยบายการย้ายถิ่นที่เป็นธรรม

4. ผลกระทบจากสงครามและความขัดแย้ง: ความเป็นจริงของผู้ลี้ภัยและความท้าทายในการตั้งถิ่นฐานใหม่

สงคราม ความขัดแย้ง การแทรกแซง และการยึดครองเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันการอพยพและการพลัดถิ่นฐาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นจำนวนมากอย่างไม่เป็นธรรม ผู้ลี้ภัยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขัดแย้งต้องเผชิญกับความเครียดต่อความรุนแรงทางเพศ การค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ และการถูกกีดกันจากความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม รวมถึงบริการที่จำเป็น เช่น อาหาร ที่พักพิง และการดูแลสุขภาพ

ในประเทศปาเลสไตน์ เลบานอน และซูดาน ซึ่งผู้อพยพและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศถูกนายจ้างทอดทิ้งให้ติดอยู่ในพื้นที่เกิดสงครามและถูกกีดกันจากความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม หลายคนไม่สามารถเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น อาหาร ที่พักพิง และการดูแลสุขภาพ ในขณะที่ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทางร่างกายและจิตใจไม่ได้รับการเยียวยาขั้นพื้นฐานใดๆ ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้ลี้ภัยและกลุ่มชายขอบภายใต้การควบคุมความมั่นคงทางการทหาร ผู้อพยพมักถูกบังคับให้เข้าร่วมการสู้รบหรือถูกผลักดันออก ขณะที่องค์กรภาคประชาสังคมที่ทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้อพยพถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาให้การช่วยเหลือผู้อพยพ เช่น ระหว่างการโจมตีเลบานอนโดยอิสราเอลตั้งแต่ในเดือนกันยายน พ.ศ.2567 แรงงานอพยพในเลบานอน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงในภาคงานบ้าน พบว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางหลายคนถูกนายจ้าง [ทอดทิ้ง](#) ในพื้นที่ที่ขัดแย้งโดยเฉพาะในเขตชานเมือง ทางใต้ของเบรุต ซึ่งถูกโจมตีอย่างหนัก จากความเกี่ยวข้องกับกลุ่มฮิซบอลละห์ แรงงานเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในการควบคุมในระบบกะฟาละฮ์ ซึ่งไม่สามารถออกจากนายจ้างเพื่อหาที่พักพิงที่ปลอดภัยและมีข้อจำกัดในการเข้าถึงความช่วยเหลือ ด้านมนุษยธรรมได้จำกัด ด้านองค์กรภาคประชาสังคมแม้ได้พยายามช่วยเหลือ ผู้ย้ายถิ่นฐานเหล่านี้ยังต้องเผชิญกับอุปสรรค เนื่องจากที่พักพิงของรัฐบริการชาวเลบานอนเป็นหลัก ทำให้ผู้อพยพจำนวนมากไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ

ในสงครามฉนวนกาซา เดือนตุลาคม พ.ศ.2567 รัฐสภาอิสราเอลผ่านกฎหมายห้ามไม่ให้กิจกรรมบรรเทาทุกข์แห่งสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัย ชาวปาเลสไตน์ในตะวันออกไกล (UNRWA) ดำเนินกิจกรรมบรรเทาทุกข์ในอิสราเอล แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล [ระบุ](#) ว่ากฎหมายฉบับนี้มีผลทำให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมกลายเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เนื่องจาก UNRWA มีบทบาทสำคัญในการ

จัดหาบริการที่จำเป็น เช่น อาหาร น้ำ ความช่วยเหลือทางการแพทย์ การศึกษา และที่พักพิงแก่ชาวปาเลสไตน์เกือบ 2 ล้านคน ในฉนวนกาซา การห้ามดังกล่าวไม่เพียงขัดขวางการส่งมอบความช่วยเหลือแต่ยังบั่นทอนสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ลี้ภัย ชาวปาเลสไตน์ ซึ่งทำให้สถานการณ์ด้านมนุษยธรรมในภูมิภาคนี้เลวร้ายลงไปอีก

ข้อเรียกร้อง:

ผู้เข้าร่วมฯ ได้เรียกร้องให้มีการบังคับใช้มาตรฐานสากล รวมถึงมติของสหประชาชาติ และเน้นย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วน ในการให้ความสำคัญกับความปลอดภัย สิทธิและศักดิ์ศรีของแรงงานข้ามชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวิกฤตการณ์ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องมีกลไกการคุ้มครองนักเคลื่อนไหว นักข่าว เจ้าหน้าที่ภาคสนามของหน่วยงานบรรเทาทุกข์ และองค์กรภาคประชาสังคม ข้อเรียกร้องที่สำคัญ ได้แก่:

- หยุดการส่งแรงงานข้ามชาติไปยังพื้นที่ขัดแย้ง เพื่อป้องกันการแสวงประโยชน์และอันตราย
- คุ้มครองแรงงานข้ามชาติในเลบานอน รับประกันสิทธิและความปลอดภัยของแรงงานท่ามกลางความไม่แน่นอนของ สงคราม
- ป้องกันการกักขังโดยพลการต่อแรงงานข้ามชาติและสนับสนุนกระบวนการคุ้มครองกระบวนการที่เหมาะสม
- เรียกร้องความรับผิดชอบจากอาชญากรรมสงคราม รวมถึงการร่วมกีดกันทางเศรษฐกิจ ต่อผู้รับผิดชอบต่อสงคราม
- ปกป้องสตรีชาวซูดานจากความรุนแรง การค้ามนุษย์ และการแสวงประโยชน์รูปแบบอื่นๆ
- ดำเนินการตามแนวทาง [MICIC](#) (มาตรการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นฐานในประเทศที่อยู่ในภาวะวิกฤต) เพื่อเพิ่มการคุ้มครอง ผู้ย้ายถิ่น
- เผยแพร่ข้อเท็จจริงที่ผู้อพยพต้องเผชิญและสร้างพื้นที่ ของผู้หญิงอพยพที่ได้รับผลกระทบให้กว้างขวางในระดับนานาชาติ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการผลักดันกฎหมายคุ้มครองผู้อพยพ

5. การเลือกปฏิบัติ: การจัดการกับการเหยียดเชื้อชาติ การเกลียดกลัวคนต่างชาติ ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งทางเพศ และอคติทางอัตลักษณ์

ผู้เข้าร่วมฯ ตั้งข้อสังเกตว่า ความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นนั้น มักเกิดจากความเกลียดกลัวคนต่างชาติ การเหยียดเชื้อชาติ ความเกลียดกลัวคนรักร่วมเพศและคนข้ามเพศ การตีตรา การเลือกปฏิบัติต่อผู้พิการ ความเกลียดกลัวคนมุสลิมและความรุนแรงด้วยเหตุแห่งเพศ โดยผู้เข้าร่วมฯ เน้นย้ำถึงการกดขี่อย่างเป็นระบบที่ผู้หญิงผู้อพยพ ชุมชน LGBTQI+ คนพิการ และกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ต้องเผชิญในบริบทการย้ายถิ่นฐาน

ตัวอย่างเช่น ในประเทศเยอรมนี การให้ความสำคัญกับคนผิวขาวและการยอมรับบรรทัดฐานทางเพศของครอบครัวแบบดั้งเดิม ถูกใช้เป็นข้อกีดกันในกรเข้าถึงทรัพยากร ทำให้ครอบครัวผู้อพยพที่ไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวถูกจำกัดสิทธิและไม่ได้รับการยอมรับ ในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มาตรการการเนรเทศหญิงตั้งครรภ์ทำให้ผู้หญิงต้องแยกครอบครัว ผู้พิการต้องเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและการเข้าถึงความเป็นธรรม การกีดกันทางภาษาเป็นประเด็นที่เกิดขึ้นซ้ำๆ โดยบริการด้านภาษาที่ล่ามภาษามักเป็นผู้ชายทำให้ผู้หญิงอพยพที่ถูกระทำรุนแรงไม่เชื่อมั่นที่จะบอกเล่าข้อเท็จจริง นอกจากนี้ยังมีอคติต่อ ผู้หญิงละติน ทำให้ผู้หญิงถูกดูถูกและปฏิบัติด้วยความไร้มนุษยธรรม และมีความเสี่ยงต่อการถูกละเมิดทางเพศในระหว่างการเนรเทศกลับ การเลือกปฏิบัติเชิง

ระบบนี้ ส่งผลกระทบต่อแรงงานหญิงอพยพในภาคส่วนต่างๆ เช่น การก่อสร้าง ซึ่งแรงงานหญิงได้รับค่าจ้างน้อยกว่าแรงงานชาย ในมาเลเซียสัญญาจ้างแรงงานชั่วคราวที่มีข้อจำกัด ห้ามไม่ให้แรงงานหญิงอพยพตั้งครรภ์ แรงงานหญิงเหล่านี้อาจตกงานและถูกตีตรา ในประเทศต้นทางและปลายทางหากพวกเธอตั้งครรภ์ (แม้ว่าจะเกิดจากความรุนแรงทางเพศก็ตาม)

ข้อเรียกร้อง:

ผู้เข้าร่วมฯ เรียกร้องให้มันนโยบายการย้ายถิ่นที่คำนึงถึงอัตลักษณ์และอำนาจที่ทับซ้อน ควบคู่ไปกับจัดสรรทรัพยากร โครงการส่งเสริมสิทธิสตรีเชิงบูรณาการ และส่งเสริมการเข้าถึงบริการและความเป็นธรรมทางภาษา ข้อเรียกร้องที่สำคัญ ได้แก่:

- จัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมสำหรับโครงการสตรีนิยมเชิงอัตลักษณ์หลากหลายและอำนาจทับซ้อน ที่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้อพยพ
- ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางสังคมและเศรษฐกิจสำหรับผู้อพยพและชุมชนชายขอบ
- ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางภาษาอย่างเป็นธรรม ความยุติธรรมทางภาษาผ่านบริการล่ามและนโยบายการมีส่วนร่วม
- สร้างพันธมิตรข้ามพรมแดนเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและการดำเนินการร่วมกัน
- ส่งเสริมการรณรงค์ผลักดันทางกฎหมายโดยร่วมมือกับองค์กรด้านสิทธิมนุษยชน
- ส่งเสริมการศึกษาทางกฎหมายและการมีส่วนร่วมของผู้อพยพในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิของผู้อพยพ

6. การสร้างเส้นทางการย้ายถิ่นที่ปกติบนฐานคิดสิทธิมนุษยชน: วงจรการย้ายถิ่นฐาน ความเป็นครอบครัว และรับรองแรงงาน

แทบทุกภูมิภาคทั่วโลก ผู้หญิงจำเป็นต้องพึ่งพาบริษัทจัดหางานและนายหน้าจัดหางาน ในการจัดทำเอกสารการทำงานชั่วคราว อันเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียม แต่ในบางภูมิภาค ผู้หญิงสามารถขอวีซ่าเพื่อข้ามพรมแดนเพียงลำพัง หรือกับครอบครัวได้ โดยหวังว่าจะหางานและ/หรือหาความปลอดภัยในประเทศปลายทาง อย่างไรก็ตามในทั้งสองกรณี ผู้หญิงต้องเผชิญกับอุปสรรคขวางกั้น ตั้งแต่ค่าธรรมเนียมที่สูง ระบบราชการที่ซับซ้อน การเลือกปฏิบัติทางอายุ เพศ และเชื้อชาติ จึงเป็นปัจจัยให้ผู้หญิงจำนวนมากต้องพึ่งพากระบวนการนายหน้าที่สุ่มเสี่ยงต่อการถูกเอารัดเอาเปรียบและการล่วงละเมิด รวมถึงต้องใช้ช่องทางที่ย้ายถิ่นที่ผิดปกติหรือช่องทางที่ผิดกฎหมาย ซึ่งต้องเผชิญกับความเสี่ยงรวมถึงการค้ามนุษย์ ความรุนแรงทางเพศ ภาระหนี้ และการโกงค่าจ้าง ในประเทศไทยและสาธารณรัฐโดมินิกัน นโยบายการย้ายถิ่นเข้มงวดทำให้แรงงานไม่สามารถย้ายถิ่นตามช่องทางปกติที่ถูกกฎหมายได้ ส่งผลให้การเข้าถึงบริการต่างๆ เช่น การดูแลสุขภาพ การคุ้มครองทางสังคมและการเยียวยาทางกฎหมาย มีข้อจำกัดมากขึ้น ในเนปาล สาธารณรัฐโดมินิกัน และที่อื่นๆ เด็กที่เกิดจากผู้หญิงที่ไม่มีเอกสารประจำตัว หรือเด็กที่เกิด นอกประเทศจะถูกปฏิเสธการให้สัญชาติและสถานะพลเมืองนับเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ร้ายแรง

การระงับการจัดหางานแม้โดยหลักการแล้วทำเพื่อปกป้องผู้หญิง แต่ในข้อเท็จจริงแล้วการระงับดังกล่าวกลับผลักดันให้ผู้หญิงอพยพต้องผ่านเส้นทางที่ผิดปกติและอันตรายมากกว่า และยังเสี่ยงต่อการถูกละเมิดและถูกเอารัดเอาเปรียบ ทั้งในประเทศต้นทางและปลายทาง ผู้หญิงที่ย้ายถิ่นฐานต้องเผชิญกับข้อจำกัดที่เข้มงวดต่อเสรีภาพในการเดินทางและการรวมกลุ่ม/สมาคม ทำการจัดตั้งองค์กรของแรงงานหญิงอพยพทำได้ยากลำบาก และมีจำนวนน้อย ทำให้การมีส่วนร่วมของผู้หญิงอพยพในการผลักดันนโยบายการย้ายถิ่นเกิดขึ้นอย่างจำกัด

ข้อเรียกร้อง :

ผู้เข้าร่วมฯ เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปฏิรูประบบที่รับรองเส้นทางการย้ายถิ่นฐานที่คำนึงถึงเพศสภาพ สิทธิ และเข้าถึงได้ โดยมีกระบวนการย้ายถิ่นฐานเพื่อแรงงานที่ถูกกฎหมายและยอมรับความเป็นครอบครัว และการตั้งถิ่นฐานระยะยาว รวมทั้งมีหลักการคุ้มครองสิทธิสำหรับแรงงานที่ไม่มีเอกสาร ข้อเรียกร้องที่สำคัญ ได้แก่:

- ทำให้แรงงานข้ามชาติสามารถเข้าสู่กระบวนการสัญชาติ เพื่อความมั่นคงการดำเนินชีวิตและการรวมกลุ่มของชุมชนแรงงาน
- ยกเลิกนโยบายการย้ายถิ่นฐานที่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้หญิงและชุมชน อย่างไม่เป็นธรรม
- สนับสนุนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนไว้ในข้อตกลงแรงงานทวิภาคีเพื่อคุ้มครองสิทธิของแรงงานหญิงข้ามชาติ
- สร้างกลไกการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้มั่นใจว่าการจัดหางานและการจ้างงานเป็นไปตามมาตรฐานแรงงานและสิทธิมนุษยชน
- กำหนดให้นายจ้างและหน่วยงานจัดหางานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบต่อการแสวงหาผลประโยชน์ การโกงค่าจ้าง และการละเมิด

7. การเสริมพลังอำนาจแก่ผู้อพยพ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิการรวมสหภาพแรงงาน และเสรีภาพในการรวมกลุ่ม

สตรีอพยพมักถูกกีดกันจากการมีส่วนร่วมทางสังคมและถูกจำกัดสิทธิในการจัดตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงาน หรือเจรจาต่อรอง ทำให้พวกเขามีช่องทางในการเรียกร้องสิทธิอย่างจำกัด ในบริบทต่างๆ สิทธิทางการเมืองของพวกเขามักถูกละเลย ทำให้เสี่ยงในการตัดสินใจเชิงนโยบาย เช่น ในกัมพูชา สตรีผู้อพยพที่เดินทางกลับประเทศถูกตีตราว่าเป็น "เสี่ยงฝ่ายตรงข้าม" ประเทศทางผ่านอย่างตุนิเซียที่ไม่มีกรอบกฎหมายรับรองสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมืองของแรงงาน ทำให้ถูกกีดกันจากกระบวนการตัดสินใจ การคุ้มครองแรงงานและการเป็นตัวแทนชุมชนแรงงาน

ความล้มเหลวในการรับประกันเสรีภาพในการเดินทาง การป้องกันการละเมิดการกักขัง และการรับรองการคุ้มครองสิทธิ ทำให้ผู้หญิง อพยพย้ายถิ่นฐานเสี่ยงต่อการกดขี่โดยกลไกรัฐ บริษัท และครัวเรือน ผู้เข้าร่วมฯ เน้นย้ำว่าการแบ่งแยกระหว่างผู้ลี้ภัย ผู้อพยพ แรงงานอพยพและคนงานท้องถิ่น ทำให้เกิดการแบ่งกีดกันของกลุ่มที่ได้รับผลกระทบเหล่านี้ อันทำให้พลังการณรงค์ผลักดันด้านสิทธิและการคุ้มครองอ่อนแอลง ผู้เข้าร่วมฯ ยังตั้งข้อสังเกตด้วยว่าภาวะผู้นำในสหภาพแรงงาน ยังคงมีความไม่สมดุลทางเพศ ซึ่งจำกัดโอกาสของผู้หญิงในการมีส่วนร่วมและเป็นผู้นำในการรณรงค์ผลักดันนโยบายแรงงาน

ข้อเรียกร้อง :

ผู้เข้าร่วมฯ ได้เรียกร้องให้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง เสรีภาพในการรวมกลุ่มและสหภาพแรงงาน เพื่อให้แน่ใจว่าสตรีผู้อพยพสามารถเรียกร้องสิทธิและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเองได้ :

- รับรองสิทธิในการรวมตัวและเข้าร่วมการเจรจาต่อรอง
- รับรองให้แรงงานข้ามชาติ สามารถเข้าถึงหลักประกันทางสังคมและสิทธิประโยชน์การเกษียณอายุได้
- รับรองการเข้าถึงความยุติธรรมและการคุ้มครองทางกฎหมายอย่าง ไม่เลือกปฏิบัติ
- ส่งเสริมบริการดูแลสุขภาพราคาประหยัด และรับรองสิทธิด้านสุขภาพทางเพศและการเจริญพันธุ์สำหรับแรงงานต่างชาติ

- ยอมรับสตรีอพยพในฐานะแรงงาน รวมถึงแรงงานบ้าน โดยได้รับสิทธิแรงงานเต็มรูปแบบ
- รับรองการเข้าถึงข้อมูลในภาษาถิ่นของแรงงาน เพื่อการรับข่าวสารข้อมูลและการตัดสินใจรอบด้าน
- อนุญาตให้แรงงานสามารถเปลี่ยนงานและเปลี่ยนนายจ้าง โดยไม่มีความผิด เพื่อให้แรงงานสามารถเปลี่ยนนายจ้างได้
- จัดทำข้อตกลงแรงงานทวิภาคีและพหุภาคีตามกรอบสิทธิมนุษยชนเพื่อป้องกันการกดขี่ค่าจ้างและการละเมิดสิทธิมนุษยชน
- เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างแรงงานต่างชาติและแรงงานท้องถิ่นเพื่อเพิ่มพลังในการรณรงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลง
- เพิ่มเงินทุนสำหรับโครงการที่ส่งเสริมบทบาทของผู้หญิงอพยพในการรณรงค์ด้านนโยบายแรงงานและการบริการที่เหมาะสม
- ส่งเสริมความเป็นผู้นำในกลุ่มผู้หญิงที่ได้รับผลกระทบ ผ่านโครงการพัฒนาภาวะผู้นำและการเสริมสร้างศักยภาพ
- กำหนดขอบข่ายหน้าที่ของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องและนายจ้างอย่างชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการติดตามตรวจสอบ และความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพ

เซสชันที่ 3: ความเชื่อมั่นในการรวมกลุ่มหรือองค์กร เพื่อกำหนดความข้อเรียกร้องของเราด้วยกัน

กลยุทธ์การผลักดันนโยบายระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

ในการส่งเสริมสิทธิสตรีผู้อพยพและมุมมองสิทธิเกี่ยวกับการย้ายถิ่นฐาน จะต้องดำเนินการในหลายระดับ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ ผู้เข้าร่วม FFMD ยืนยันว่ากลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างขบวนการและเครือข่ายทางสังคมที่หลากหลายในการแบ่งปันความรู้และการประสานงานร่วมกันในทุกระดับ การเชื่อมโยงองค์กรรากหญ้ากับการผลักดันนโยบายระดับชาติ การส่งเสริมพันธมิตรระดับภูมิภาค และการใช้ประโยชน์จากกลไกระหว่างประเทศ มีความสำคัญต่อการส่งเสริมสิทธิสตรี โดยปราศจากการการกล่าวอาฆาตมาดร้ายทางความคิด รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรีอพยพเป็นแนวทางหลัก

ระดับท้องถิ่น

- จัดทำแผนที่ความพยายามของภาคประชาชนและระบุผู้มีบทบาทสำคัญที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้หญิงอพยพ
- ร่วมกับสหภาพแรงงานและขบวนการสตรีเพื่อสร้างวาระแห่งชาติที่บูรณาการประสบการณ์ชีวิตของผู้หญิงอพยพในนโยบายย้ายถิ่นในทุกระดับ
- สนับสนุนให้สตรีอพยพสามารถนำประสบการณ์และความต้องการไปสู่พื้นที่รณรงค์ระดับชาติ
- ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้มีบทบาทในท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการผลักดันนโยบายการย้ายถิ่นที่สะท้อนมาจากฐานรากและคำนึงถึงผลกระทบเชิงบวกต่อการย้ายถิ่นที่มีประสิทธิภาพ

ระดับภูมิภาค

ความร่วมมือระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะระหว่างภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทังในด้านการแบ่งปันทรัพยากร ความเชี่ยวชาญตามแนวทางสตรีนิยมร่วมกัน โดยเครื่องมือในการทำงานต่างๆ เช่น พจนานุกรม การย้ายถิ่นฐานของสตรีนิยมและสร้างฐานข้อมูลที่รอบด้านในหลายภาษาเพื่ออำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสร้างเครือข่ายระดับภูมิภาคที่แข็งแกร่งขึ้น ในระดับภูมิภาคควรมีความพยายามในการเข้าถึงกองทุนที่สนับสนุนการทำงานร่วมระหว่างเครือข่ายเพื่อการรณรงค์ผลักดันนโยบายระดับภูมิภาคและระดับชาติที่มีประสิทธิภาพ และมีหลักประกันความปลอดภัยของข้อมูลดิจิทัลที่ใช้ร่วมกันในระดับภูมิภาค

ระดับนานาชาติ

ผู้เข้าร่วมฯ ได้เน้นย้ำถึงช่องทางการทำงานรณรงค์ด้านนโยบายที่ควรให้ความสนใจ เช่น

- [คณะกรรมการว่าด้วยสถานะสตรีแห่งสหประชาชาติ](#) (CSW69/ปีกึ่ง +30 มีนาคม 2025)
- [ฟอรัมระดับโลกว่าด้วยการย้ายถิ่นฐานและการพัฒนา](#) (โคลอมเบีย 2025);
- ฟอรัมทบทวนการย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ (2026) และ [ฟอรัมการเมืองระดับสูง](#) (วาระ 2030/เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)
- คณะมนตรีสิทธิมนุษยชน คณะกรรมการ CEDAW และกระบวนการทบทวนตามระยะเวลาสากล (UPR) เพื่อให้รัฐต่างๆ รับผิดชอบต่อพันธกรณีของตนที่มีต่อสิทธิของผู้อพยพ

ผู้เข้าร่วมฯ เรียกร้องให้การทำงานรณรงค์นโยบายการย้ายถิ่นที่ปราศจากวาระที่ถูกครอบงำโดยประเทศล่าอาณานิคมⁱⁱ และให้สัตยาบัน มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ เช่น [อนุสัญญา 189](#) และ [อนุสัญญา 190 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ](#) การมีส่วนร่วมในเวทีระดับภูมิภาค เช่น อาเซียนและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนระหว่างอเมริกา รวมถึงการสร้าง [ความสมดุล](#) ระหว่าง [ข้อตกลงระดับโลกว่าด้วยการย้ายถิ่นฐาน](#) (GCM) และ [ข้อตกลงระดับโลกว่าด้วยผู้ลี้ภัย](#) (GCR) เครือข่ายผู้หญิงในการย้ายถิ่น WIMN และองค์กรที่เข้าร่วมฟอรัม FFMD มีพันธสัญญาที่จะร่วมประสานงานและส่งเสริมการรณรงค์ในโอกาสต่าง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้หญิงและองค์กรผู้อพยพอย่างเข้มแข็งร่วมกัน

ข้อเสนอแนะจากฟอรัม FFMD :

- พัฒนาช่องทางทางกฎหมายที่คำนึงถึงเข้าถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานในการย้ายถิ่นฐาน รวมถึงการขอสัญชาติ ความเป็นครอบครัว และการคุ้มครองสำหรับแรงงานที่ไม่มีเอกสาร
- จัดแนวคิดที่ว่าการโยกย้ายถิ่นฐานเป็นอาชญากรรม และปรับทิศทางการใช้งบประมาณในการควบคุมบังคับใช้กฎหมายเป็นการสนับสนุนชุมชนอพยพ
- จัดการกับอุปสรรคด้านต่างๆ ที่ผู้หญิงอพยพต้องเผชิญเนื่องมาจากเชื้อชาติ/ชาติพันธุ์/วรรณะ ชนชั้น ความพิการ ศาสนา รสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ และปัจจัยอื่นๆ
- ส่งเสริมศักยภาพและภาวะผู้นำในผู้หญิงอพยพในรณรงค์ผลักดันนโยบาย การย้ายถิ่นและแผนปฏิบัติการ ในทุกระดับ
- [รับรองอนุสัญญา 189](#) และ [อนุสัญญา 190](#) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

- รับรองสิทธิแรงงานของแรงงานหญิงอพยพย้ายถิ่นฐานทุกคน ไม่ว่าจะมียศสถานะถูกกฎหมายหรือไม่ และปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานหลักของ ILO รวมถึงการคุ้มครองทางสังคม สิทธิในการต่อรอง และเสรีภาพในการรวมกลุ่ม
- สนับสนุนนโยบายด้านสภาพอากาศที่ตอบสนองความต้องการของผู้หญิงที่ถูกบังคับให้อพยพ และจัดสรรทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน
- บังคับใช้มาตรฐานสิทธิมนุษยชนในบริบทของสงคราม ความขัดแย้ง และการยึดครอง หยุดการสไปยังพื้นที่ขัดแย้ง ปกป้องแรงงานบ้านในพื้นที่ขัดแย้ง ความรุนแรงและการค้ามนุษย์ และสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้

FFMD และ WIMN บนเวที AWID

เป้าหมายประการหนึ่งของการจัด Feminist Forum ในกรุงเทพฯ ก่อนการประชุม AWID Forum คือการนำผู้หญิงจำนวนมากที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในเวทีนักสตรีระดับนานาชาติ และเพื่อรณรงค์ให้การย้ายถิ่นฐาน เป็นประเด็นสิทธิสตรีและเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการด้านสตรีนิยมอื่นๆ ด้วย องค์กรผู้จัดงาน FFMD ร่วมมือกับเวที AWID เพื่อนำข้อสรุปและข้อเรียกร้องจากจากฟอรัม FFMD เข้าสู่เวที AWID และสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วม FFMD กว่า 50 คน ร่วมการอภิปรายและกิจกรรมต่างๆ ดังนี้ :

- FFMD ออกแถลงการณ์ในเวที AWID เรียกร้องให้นักสิทธิสตรีทั่วโลกนำเรื่องการย้ายถิ่นฐานเข้าไปในวาระสตรีนิยม ในฐานะที่เป็นข้อเท็จจริงจากผู้หญิงและเรียกร้องความร่วมมือจากนักสิทธิสตรีทั่วโลก
- เวที AWID จัดสรรพื้นที่ให้ WIMN รายงานสรุปเกี่ยวกับฟอรัม FFMD ในพิธีการปิด
- ผู้แทนจากฟอรัม FFMD สองคน ได้รับเชิญให้นำเสนอสั้นๆ เกี่ยวกับความจำเป็นขอความร่วมมือและความสมานฉันท์ เพื่อการส่งเสริมสิทธิผู้อพยพ ในช่วงปิดการประชุมใหญ่
- เครือข่ายผู้หญิงในการย้ายถิ่น-WIMN ร่วมออกนุช เกี่ยวกับการรณรงค์นโยบายการย้ายถิ่นที่คำนึงถึงอัตลักษณ์และอำนาจทับซ้อน รวมทั้งกิจกรรมร่วมกับองค์กรสมาชิกทั่วโลก
- GAATW และ Solidarity Center ร่วมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการในเวที AWID
- เครือข่าย WIMN ร่วมกับผู้เข้าร่วม FFMD จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องนโยบายการย้ายถิ่นแบบสตรีนิยมที่คำนึงถึงอัตลักษณ์และอำนาจทับซ้อน
- ผู้เข้าร่วม FFMD ร่วมกันจัดขบวนพาเรดในพื้นที่จัดเวที AWID โดยร่วมเปล่งเสียงว่า "ผู้ย้ายถิ่นคือใคร" และตอบว่า "พวกเราคือผู้ย้ายถิ่น" พร้อมกันในระหว่างเดินขบวน นอกจากนี้ผู้เข้าร่วม FFMD มีข้อตกลงร่วมกันว่าจะเข้าไปตั้งถามเดียวกันในทุกห้องประชุมย่อยและห้องประชุมใหญ่ที่ตนเข้าร่วม ทั้งนี้เพื่อสร้างการรับรู้และความตระหนักในหมู่นักกิจกรรมในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับคนย้ายถิ่นฐาน
- ผู้เข้าร่วมฯ ร่วมกันสื่อสารเกี่ยวฟอรัม FFMD ข้อเรียกร้องและประเด็นสำคัญในช่องทางโซเชียลมีเดียของตัวเองอย่างกระตือรือร้น
- ผู้เข้าร่วมฯ หนึ่งคนได้สร้างฐานข้อมูลวงจรการย้ายถิ่นฐานบนแอป AWID Forum

ภาคผนวก

ลิงค์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

- [เว็บไซต์ฟอรัมนักสิทธิสตรีว่าด้วยการย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่น](#)
- [ข้อแถลงจากฟอรัม FFMD ในเวที AWID](#)
- [ข้อความของสตรีอพยพ จากฟอรัม FFMD ในพิธีปิดการประชุม AWID](#)
- [สรุปข้อเรียกร้องนโยบายการย้ายถิ่นตามแนวคิดสตรีนิยมฯ](#) ซึ่งพัฒนาเพิ่มเติมจากการฟอรัม FFMD และอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุง ผู้เข้าร่วมฯ สามารถแสดงความคิดเห็นและมุมมองเพิ่มเติมได้ [ที่นี่](#)
- [แนวคิดและที่มาของฟอรัม FFMD](#)

ภาพประกอบและวิดีโอ:

- รายงานภาพฟอรัม FFMD <https://womeninmigration.org/ffmd-2024-photo-gallery/>
- [นาถิษา เมทท์ฮา](#), Solidarity Center และสมาชิกคณะกรรมการแผนงาน และคณะกรรมการเครือข่าย WIMN ในพิธีปิดการประชุม AWID
- [มิเรียม กอนซาเลซ](#), IMUMI, AWID ปิดการประชุมใหญ่
- [นินาจ รากูล](#) ผู้เข้าร่วม FFMD ชาวเซดีเพื่อผู้ลี้ภัยชาวเซดีบนเวที AWID

สื่อต่างๆที่เผยแพร่ในพิธีปิดการประชุม AWID

- [งานดูแลที่มีค่าใช้จ่าย: ความทุกข์ยากของแรงงานในบ้านที่อพยพ](#), FES, 12 ม.ค. 2025 FFMD และ [ข่าวประชาสัมพันธ์](#)

ภาพรวมฟอรัมนักสิทธิสตรีว่าด้วยการย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่น

ผู้เข้าร่วมแยกตามภูมิภาค

ผู้เข้าร่วมเกือบครึ่งจำนวนมากมาจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา ซึ่งสะท้อนถึงสถานที่ตั้งปัจจุบันของผู้คนถึงบทบาทสำคัญของภูมิภาคปลายทางของการย้ายถิ่น ขณะที่เกินครึ่งมาจากภูมิภาคเอเชียและแอฟริกาในประเทศต้นทางของการอพยพ ในจำนวนนี้ไม่รวมองค์กรระหว่างประเทศและองค์กรทุนที่เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์อีกประมาณ 11 คน

ละตินอเมริกา	9 คน
แอฟริกา	9 คน
เอเชีย	39 คน
แคริบเบียน	1 คน
เอเชียกลาง ยุโรปตะวันออก	4 คน
ยุโรป	9 คน
ตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือ เอเชียตะวันตก	12 คน
อเมริกาเหนือ	14 คน
แปซิฟิก	1 คน
รวมทั้งหมด	98 คน

จำแนกตามประเทศ

อาร์เจนตินา 2 คน	บราซิล 1 คน
แคนาดา 1 คน	โคลอมเบีย 1 คน
เดนมาร์ก 1 คน	โดมินิกันรีพับลิค 1 คน
เอธิโอเปีย 2 คน	ฟีจี 1 คน
เยอรมนี 2 คน	ฮ่องกง / จีน 1 คน
อินเดีย 3 คน	อินโดนีเซีย 3 คน
ญี่ปุ่น 1 คน	จอร์แดน 1 คน
เคนยา 3 คน	คูเวต 1 คน
คีร์กีซสถาน 1 คน	มาลาวี 1 คน
มาเลเซีย 3 คน	เม็กซิโก 5 คน
โมร็อกโก 4 คน	เนปาล 4 คน

เนเธอร์แลนด์ 1 คน	ไนจีเรีย 2 คน
ปากีสถาน 1 คน	ปาเลสไตน์ 3 คน
ฟิลิปปินส์ 3 คน	กาตาร์ 1 คน
รัสเซีย 2 คน	เชียร์ราลีโอน 1 คน
สโลวีเนีย 1 คน	สเปน 4 คน
สวีเดน 1 คน	ไต้หวัน / จีน 1 คน
ไทย 13 คน	ตูนิเซีย 2 คน
สหรัฐอเมริกา 13 คน	

จำแนกตามประเทศต้นทางการย้ายถิ่น

ประเทศบาร์เบโดส	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศเฮติ
ประเทศโบลิเวีย	ประเทศคิวบา	ประเทศจาเมกา
ประเทศพม่า	ประเทศเอกวาดอร์	ประเทศสหราชอาณาจักร

ภาษาหลักที่ใช้ในฟอรัม FFMD มีจำนวน 7 ภาษาดังนี้

- ภาษาอาหรับ
- ภาษาบาฮาซา
- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาฝรั่งเศส
- ภาษารัสเซีย
- ภาษาสเปน
- ภาษาไทย

ผู้เข้าร่วมตามประเภทองค์กร

- องค์กรรากหญ้า/ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง 58 องค์กร
- เครือข่ายพันธมิตรสตรีนิยม พันธมิตรต่างๆ และผู้นำองค์กรพัฒนาเอกชน-เอ็นจีโอ 40 องค์กร
- ผู้บริจาคและผู้สังเกตการณ์หน่วยงานระหว่างประเทศ 12 องค์กร

ประเด็นย่อยที่สำคัญในฟอรัม FFMD

1. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ-การย้ายถิ่นฐาน: การปรับตัวในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง
2. งานดูแลและแรงงานชั่วคราว : ทบทวนกับระบบการกำหนดการจ่ายค่าแรง การไม่จ่ายค่าแรง และสัญญาจ้าง
3. การทหารบริเวณชายแดนและการทำให้การข้ามแดนเป็นอาชญากรรม
4. ผลกระทบจากสงครามและความขัดแย้ง: ความเป็นจริงของผู้ลี้ภัยและความท้าทายในการตั้งถิ่นฐานใหม่
5. การเลือกปฏิบัติ: การจัดการกับการเหยียดเชื้อชาติ การเกลียดกลัวคนต่างชาติ ความรุนแรงด้วยเหตุแห่งทางเพศ และอคติทางอัตลักษณ์
6. การสร้างเส้นทางการย้ายถิ่นที่ปลอดภัยบนฐานคิดสิทธิมนุษยชน: วงจรการย้ายถิ่นฐาน ความเป็นครอบครัว และจัดรับรองแรงงาน
7. การเสริมพลังอำนาจแก่ผู้อพยพ: การมีส่วนร่วมทางการเมือง สิทธิการรวมสหภาพแรงงาน และเสรีภาพในการรวมกลุ่ม

ผู้แทนจากประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผู้จัดฟอรัม FFMD ได้พยายามคัดเลือกเชิญชวนผู้เข้าร่วมจากความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นการย้ายถิ่นฐานและการพลัดถิ่นที่หลากหลาย ไม่เพียงแต่ในระดับรากหญ้า ประเทศ และภูมิภาค แต่ยังรวมถึงตัวคนที่หลากหลาย ประสบการณ์ความเป็นจริงของการอพยพ และความสนใจตามหัวข้อต่างๆ ซึ่งรวมถึง

- ผู้หญิง และผู้หญิงผิวสีและชนพื้นเมืองที่ถูกกลืนเนื่องมาจากเชื้อชาติและวรรณะ รวมถึงชาวพื้นเมืองพีจี ชาวโดมินิกันเชื้อสายเฮติ และชาวอเมริกันเชื้อสายเฮติ
- ผู้พลัดถิ่น – ลูกหลานของผู้อพยพที่เติบโตในวัฒนธรรมของชุมชนทั้งในประเทศบ้านเกิดของพ่อแม่ และประเทศที่เกิด เช่น คนกลุ่มที่เชื่อมโยงกับเฮติ อินเดีย โคลอมเบีย เม็กซิโก คิวบา และที่อื่นๆ
- กลุ่ม LGBTQI+ ในการอพยพ เช่น องค์กรผู้อพยพชาวละตินอเมริกา “Cuir” และอีกสององค์กรจากโคลอมเบียและเม็กซิโกและยังมีตัวแทนและผู้นำกลุ่ม กลุ่มเลสเบี้ยนและทรานส์เข้าร่วมด้วย
- ผู้หญิงอพยพที่ได้กลับประเทศ ได้แก่ องค์กรสตรีหลายคนจากแอฟริกาใต้ซาร่าที่ทำสัญญาจ้างงานในกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ ในระบบกะฟาละฮ์ ได้เดินทางกลับประเทศบ้านเกิด โดยก่อตั้งองค์กรเพื่อทำให้การศึกษาและช่วยเหลือ ผู้หญิงที่ต้องรับมือกับระบบกะฟาละฮ์ นอกจากนี้ยังองค์กร OTRAS DREAM -คนหนุ่มสาวที่เติบโตในสหรัฐอเมริกาแต่ถูกส่งตัวกลับเม็กซิโกพร้อมครอบครัวในเมืองอัคริซอน (เม็กซิโก) ยังเป็นส่วนหนึ่งของทีมผู้ดำเนินการประชุมอีกด้วย
- แรงงานหญิงข้ามชาติ เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุดในฟอรัมนี้ โดยมาจากองค์กรแรงงาน (Solidarity Center, International Domestic Workers Federation, ITUC) รวมถึงจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานแก้ไขปัญหาการย้ายถิ่นฐานและการเอาเปรียบแรงงาน โดยผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่จากภูมิภาคเอเชีย เช่นกลุ่มแรงงานหญิงข้ามชาติจากฟิลิปปินส์ รวมทั้งจากภูมิภาคแอฟริกาและกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ
- ผู้ไร้รัฐ – ผู้เข้าร่วมฯ คนรุ่นใหม่คนหนึ่งกล่าวว่า ตนในฐานะลูกของแม่เลี้ยงเดี่ยวชาวเนปาลไม่สามารถได้สัญชาติและถูกแยกจากสังคมบ้านเกิด เพียงเพราะตามกฎหมายในประเทศเนปาล เฉพาะพ่อ/ผู้ชายเท่านั้นที่สามารถลงทะเบียนบุตรหลานได้ ไม่ใช่แม่
- เยาวชน – ฟอรัม FFMD ไม่มีผู้แทนองค์กรคนรุ่นใหม่ แต่มีผู้เข้าร่วมที่มีอายุระหว่าง 20 และ 30 ปี เข้าร่วมจำนวนหนึ่ง

ประเด็นเฉพาะที่อภิปรายจากฟอรัม FFMD :

- การเปลี่ยนสภาพภูมิอากาศ - นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรี นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิของย้ายถิ่น สหภาพแรงงาน ซึ่งรวมถึงผู้นำองค์กรเพื่อความยุติธรรมด้านสภาพภูมิอากาศของบราซิล ผู้นำด้านความยุติธรรมด้านสภาพภูมิอากาศของชาวพื้นเมืองพิจิและนักเคลื่อนไหวเพื่อความยุติธรรมด้าน สภาพภูมิอากาศของผู้หญิงจากบาร์เบโดสและสหรัฐอเมริกา (จากมา-อเมริกัน) ต่างยอมรับว่าการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ และการโยกย้ายถิ่นฐาน มีความเชื่อมโยงกันชัดเจน
- ความขัดแย้ง/การสร้างสันติภาพ - ผู้เข้าร่วมจากแอฟริกาตะวันตก/ตะวันออกกลาง ได้นำเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสงครามในฉนวนกาซา เวสต์แบงก์ เลบานอน และซีเรีย ผู้เข้าร่วมฯ จากรัสเซีย กีร์กีซสถาน และยุโรป นำเสนอความเป็นจริงเกี่ยวกับสงครามในยูเครน และยังเน้นย้ำถึงความขัดแย้งในซูดานอีกด้วย
- ความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ (หนี้ การค้า ความยุติธรรมทางภาษี เศรษฐกิจงานผู้ดูแล): เครือข่ายผู้หญิงในการย้ายถิ่น-WIMN ในฐานะสมาชิกของ Gender & Trade Coalition ซึ่งจัดการประชุมในช่วงเวลาเดียวกัน ทั้งที่ WIMN มีความพยายามที่จะผลักดัน การย้ายถิ่นใน Gender & Trade Coalition อย่างไรก็ตามในฟอรัม FFMD นี้ เรามีผู้แทนแรงงานบ้าน และงานผู้ดูแลที่เป็นแรงงานข้ามชาติ จำนวนมากเข้าร่วมอภิปรายและนำเสนอข้อเรียกร้องเพื่อผลักดันต่อไป
- สิทธิแรงงาน ถือเป็นประเด็นสำคัญในการมีส่วนร่วมและวาระการประชุม โดยคณะกรรมการวางแผนประกอบด้วยองค์กร Solidarity Center สมาพันธ์สหภาพแรงงานระหว่างประเทศ-ITUC , พันธมิตรสากลด้านการค้าหญิง-GAATW และสหพันธ์คนงานในบ้านระหว่างประเทศ -IDWF เป็นองค์กรหลักที่เชิญชวนผู้แทนองค์กรแรงงานเข้าร่วมในฟอรัม FFMD นี้

พื้นที่และผู้แทนที่ควรเข้าถึงให้หลากหลายขึ้น :

- ผู้หญิงพลัดถิ่นภายในประเทศ
- ผู้หญิงย้ายถิ่นที่มีความพิการและนักเคลื่อนไหวในขบวนการสิทธิคนพิการ
- นักเคลื่อนไหว LGBTQI+ ในแต่ละภูมิภาค
- ชุมชนแอฟริกัน-ฝรั่งเศส
- ชุมชนกลุ่มแคริบเบียน
- หมู่เกาะแปซิฟิก

ความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วม FFMD

สิ่งที่โดดเด่นจากฟอรัม FFMD สำหรับฉัน...

- เราได้แสดงความเห็นอย่างอิสระและร่วมอภิปรายอย่างเข้มข้น ในฐานะแรงงานบ้าน
- เป็นพื้นที่การอภิปรายที่น่าทึ่ง!
- เป็นการสร้างชุมชนนักกิจกรรมทางสังคม และพันธมิตรองค์กรสิทธิสตรีและการย้ายถิ่นที่แข็งแกร่ง
- เป็นพื้นที่ที่เต็มไปด้วยการแลกเปลี่ยนที่สร้างความรู้และการเชื่อมโยง
- การได้เห็นองค์กรและผู้ร่วมอุดมการณ์เหล่านี้ทำให้ฉันมีความหวัง
- ฉันรู้สึกกระปรี้กระเปร่าและรู้สึกเหมือนอยู่บ้าน
- ฟอรัม FFMD สามารถสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เข้าร่วมได้ดี

สิ่งที่ทำให้ฉันตื่นเต้นคือ...

- สิ่งที่ทำให้ฉันตื่นเต้นมากที่สุดคือการจัดฟอรัมที่วางแผนมาอย่างดี การจัดเซสชันกลุ่มย่อยต่างๆ ทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมและแบ่งปันข้อมูลเชิงลึกของตนเองอย่างกระตือรือร้น
- ทุกคนมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมด้วยภาษาของตนเองและในบริบทของตนเอง ซึ่งทำให้ผลลัพธ์มีความครอบคลุมและคำนึงถึงความหลากหลาย
- ฉันได้พบกับผู้คนมากมายจากหลากหลายประเทศและหลากหลายบริบท
- ฉันรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เชื่อมต่อกับนักสิทธิสตรีที่ทำงานเกี่ยวกับความยุติธรรมทางเพศและการย้ายถิ่นฐาน
- สิ่งสำคัญคือการมีพื้นที่ศึกษาทบทวนประเด็นตัดขวางตามแนวคิดสตรีนิยมและการย้ายถิ่น
- เกิดแนวทางแก้ปัญหาที่อาศัยความร่วมมือจากระดับรากหญ้าถึงระดับภูมิภาคและนานาชาติ
- การเรียนรู้ร่วมและการกำหนดความต้องการร่วมกัน
- ฉันรู้สึกตื่นเต้นกับการเข้าร่วมพื้นที่ระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก และได้เรียนรู้แนวทางการทำงานส่งเสริมสิทธิของผู้หญิงย้ายถิ่นจากภูมิภาคอื่นๆ
- ประหลาดใจที่ได้เห็นจุดร่วมระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเด็นและยังคงตระหนักถึงความท้าทายเฉพาะที่ผู้หญิงอพยพและผู้คนย้ายถิ่นฐานที่มีความหลากหลายทางเพศ จากทั่วโลกที่ต้องเผชิญ
- ความรู้สึกถึงความเป็นส่วนหนึ่งและความสมานฉันท์
- มีมุมมองใหม่ของการอพยพย้ายถิ่นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสงคราม

การจัดงาน

ผู้ร่วมจัดฟอร์ม FFMD :

- เครือข่ายผู้หญิงในการย้ายถิ่นฐาน (WIMN)
- พันธมิตรโลกต่อต้านการค้ามนุษย์ (GAATW)
- สหพันธ์แรงงานบ้านระหว่างประเทศ (IDWF)
- สมาพันธ์สหภาพแรงงานระหว่างประเทศ (ITUC)
- Migrant-Rights.org (ภูมิภาค GCC)
- โซลิดาริตี เซนเตอร์-Solidarity Center
- กลุ่มการค้า (แอฟริกาใต้)
- คณะกรรมการ บริการยูนิทาเรียนยูนิเวอร์ซลิตี-UUSC
- ผู้หญิงอพยพ Wo-Mi (เคนมาร์ก)

ทีมงานจัดงานและทีมดำเนินการอภิปราย

- บาร์ียาห์ -Bariyah =IDWF
- แคโรล บาร์ตัน Carol Barton- สำนักงานเลขานุการ และทีมงาน
- แคทเทอรีน แทคตาควิน -Catherine Tactaquin - สำนักงานเลขานุการ และทีมงาน
- ชุส อัลวาเรซ Chus Alvarez -สำนักงานเลขานุการ และทีมงาน
- ฟิช ลิฟ -Fish IP -- IDWF
- จิตตกาญจน์ แซ่ตั้ง June Saetang -สำนักงานเลขานุการ และทีมงาน
- เลนี อัลวาเรซ -Leni Avarez-ODA
- เปาลา ซิเมนท์ Paolo Cymment สำนักงานเลขานุการ และทีมงาน
- นาลิชชา เมฮาห์ Nalishha Mehta – Solidarity Center
- ไรนา ภัฏฐาจารย์ Raina Bhattacharya - IDWF
- ซารา คาตีบ Sara Khatib – Solidarity Center
- วิเวียน คาร์ตาเกนา Vivien Cartagena – GAATW

องค์กรสนับสนุนด้านเงินทุนในการจัดฟอรัม

- AWID
- Freedom Fund
- Fund for Global Human Rights
- Gender + Migration Hub/ Wilfrid Laurier University
- GIZ, German Corporation for International Cooperation
- Humanity United
- International Domestic Workers Federation
- MADRE
- Minderoo/ Walk Free Foundation
- Porticus Foundation
- Robert S. Bosch Foundation
- Solidarity Center
- UN Women
- Unitarian Universalist Service Committee
- Women's Fund Asia